

D E C I Z I E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin și de către avocatul Cojocar Dorin în interesele lui Josan Vitalie și împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui

Josan Vitalie Vasile, născut la 9 mai 1975, originar din r. Nisporeni, s. Ciorești și domiciliat în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin 65/3, ap. 185,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 3.11.2017 - 26.01.2018;

Instanța de apel de la 22.02.2018 - 17.12.2018;
de la 08.05.2019 - 08.10.2019;

Instanța de recurs de la 20.02.2019 - 02.07.2019;
de la 27.11.2019 - 15.07.2019;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26 ianuarie 2018, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Josan Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 de unități convenționale, ceea ce constituie 75 000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 7 ani.

Cheltuielile judiciare în cuantum de 1 799,40 de lei au rămas în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Josan Vitalie, activând în funcție de șef al ocolului silvic „Seliște” din cadrul întreprinderii

Silvice Orhei, fiind în înțelegere prealabilă cu directorul întreprinderii Silvice Orhei, Petic Viorel, în scopul obținerii unor profituri ilegale, a repartizat cantoanele cu masă lemnoasă de categorie superioară unor pădurari loiali indicațiilor de denaturare a datelor privind volumul și categoria masei lemnoase prezente, recoltate și reflectate în autorizațiile de exploatare a pădurii, în fișele de evaluare, în fișele de inventariere, precum și tăinuirii, schimbării de categorii al masei lemnoase în procesul tăierilor autorizate. Profitul obținut, ca rezultat al realizării masei lemnoase obținute din activități ilicite, se repartizează corespunzător contribuției în activitatea tenebră și statutul funcționarului.

Astfel, la 17 februarie 2017, Josan Vitalie, aflându-se în biroul de serviciu, în discuție cu mastru al ocolului silvic „Seliște”, Grișchevici Vs., i-a comunicat că surplusul de masă lemnoasă în cantitate de 34 m/st., obținută ca rezultat al recepției finale efectuate în parchetul 10/J, necesită realizat prin intermediul persoanelor de încredere, iar banii urmează a fi împărțiți conform contribuției fiecăruia și pe viitor îi comunică că acesta va fi algoritmul de lucru pe situații similare. Ca urmare a indicațiilor primite, surplusul de masă lemnoasă în cantitate de 34 m/st. a fost realizat contra sumei de 11 000 de lei.

La 22 februarie 2017, Josan Vitalie aflându-se în biroul de serviciu a primit suma de 9 000 de lei de la Grișchevici Vs., ca rezultat al realizării surplusului de masă lemnoasă în cantitate de 34 m/st.

La 15 martie 2017, Josan Vitalie aflându-se în biroul de serviciu în discuții cu mastru silvic Grișchevici Vs., este informat despre surplusul de masă lemnoasă în volum de 12 m/st., depistat ca rezultat al inspectării parchetului 10/N, care va fi ridicat conform indicației de agentul economic Societatea cu Răspundere Limitată „Manole-Art”.

La 24 martie 2017 aflându-se în biroul de serviciu al șefului OS „Seliște”, Josan Vitalie, primește de la Grișchevici Vs. mijloace bănești în sumă de 3 900 de lei ca rezultat al ridicării surplusului de 12 m/st. din parchetul 10/N.

La 22 martie 2017, aflându-se în biroul de serviciu a lui Josan Vitalie, mastru silvic Grișchevici Vs. îi raportează primului despre surplusul de masă lemnoasă obținut, ca rezultat al exploatării parchetelor 2/A, 1/L, 24/B.

La 3 aprilie 2017, în biroul de serviciu al lui Josan Vitalie, Grișchevici Vs. îi transmite ultimului suma de 9 750 de lei, ca rezultat al ridicării surplusului din parchetele 2/H și 24/B.

La 13 aprilie 2017, aflându-se în biroul de serviciu al lui Josan Vitalie, Grișchevici Vs. îi transmite ultimului suma de 6 600 de lei, ca rezultat al ridicării și realizării surplusului din parchetul 2/A.

La 3 mai 2017, Grișchevici Vs. , fiind în biroul de serviciu al șefului ocolului silvic „Seliște” Josan Vitalie, îl informează pe ultimul asupra volumului masei lemnoase recoltate de facto în parchetul 24/B, precum și modificările efectuate la stabilirea categoriilor conform indicațiilor lui.

La 22 mai 2017, maestrul silvic Grișchevici Vs., în biroul de serviciu al șefului ocolului silvic „Seliște”, îi transmite lui Josan Vitalie suma de 325 de euro, care conform ratei de schimb a BNM constituiau 6 500 de lei pentru 30 m/st., ridicate neautorizat din parchetul 24/B.

La 5 aprilie 2017, în biroul de serviciu a lui Josan Vitalie, Grișchevici Vs. îi transmite acestuia suma de 3 700 de lei, bani obținuți ca rezultat al realizării surplusului obținut de pe parchetul 7C.

Totodată, Josan Vitalie în continuarea intențiilor sale criminale orientate spre primirea de bani din realizarea ilegală a masei lemnoase îi explică lui Grișchevici Vs., cum pot fi efectuate tăieri ilicite cu marja de eroare de 30%, ca ulterior, la revizie, să nu fie posibil de depistat masa lemnoasă sustrasă.

Tot el, la 15 mai 2017, în perioada de timp 08:54:00 - 08:56:25, la întâlnirea în biroul de serviciu dintre maistru silvic Grișchevici Vs. și șeful ocolului silvic „Seliște” Josan Vitalie, primul i-a transmis lui Josan Vitalie suma de 100 de euro, care conform ratei de schimb a BNM constituiau 2 000 de lei, bani obținuți în urma realizării producției lemnoase obținute din parchetul 25 care aparține cantonului nr.4 a OS „Seliște”.

Astfel, Josan Vitalie, fiind în înțelegere prealabilă cu directorul întreprinderii Silvice Orhei, Petic Viorel fiind persoană publică, a folosit situația de serviciu în interes material primind mijloace bănești în sumă totală de 41 450 de lei.

Pe baza stării de fapt expuse supra, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și art 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice și juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesele unor terțe persoane.*

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, fiind asistat de avocat, a înaintat cerere privind recunoașterea în totalitate a vinovăției și a faptei indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea probelor noi, dar examinarea cauzei pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Dorin Cojocaru, care acționând în interesele inculpatului, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Josan Vitalie să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă prin prisma art. 78 și 79 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, apărătorul a făcut referire la următoarele aspecte:

- în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel ultimul a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale și nu dorește administrarea unor noi probe, fapt confirmat și de apărare;

- instanței i-a fost prezentată o caracteristică de la locul de muncă, prin care Josan Vitalie este caracterizat pozitiv fiind o persoană responsabilă;

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, instanța nu a ținut cont de recunoașterea vinovăției, căința sinceră, acesta nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a restituit prejudiciul înainte de a fi pus sub învinuire, este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, are la întreținere un copil minor, etc.;

- în ședința de judecată, apărarea a solicitat aplicarea pedepsei conform efectelor circumstanțelor atenuante potrivit art. 78 Cod penal, inclusiv aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege conform art. 79 alin. (1) Cod penal, toate acestea în strictă coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală.

- datele ce caracterizează pozitiv persoana celui vinovat în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei pot fi recunoscute și ca circumstanțe ce atenuează pedeapsa, chiar și în cazul în care ele nu sunt prevăzute ca atare în art. 76 Cod penal;

- în sentință, instanța de judecată era obligată nu numai să constate faptul că la stabilirea pedepsei, se ține cont de datele personale ale condamnatului, ci și să indice concret care date sau circumstanțe stabilite demonstrează caracteristicile personale ale acestuia și rolul lor la stabilirea pedepsei;

- instanța nu a ținut cont de argumentele invocate de apărare și anume: prejudiciul cauzat în mărime de 41 450 de lei a fost recuperat în mod liber, benevol înainte de a fi pus sub învinuire, fapt ce micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei;

- banii, nu erau însușiți de inculpat, ultimul atât la faza de urmărire penală, cât și în instanță a explicat că o parte din ei erau destinați pentru plata doborâtorilor, deoarece tarifele care sunt puse, sunt mici, respectiv mijloacele alocate de agenție în acest sens sunt insuficiente, o parte din sumă a fost dată ca ajutor la două colege care erau bolnave;

- amenda aplicată în mărime de 75 000 de lei, nu poate fi redusă în jumătate în cazul achitării în termen de 72 ore, raportată la prejudiciul creat în mărime de 41 450 de lei, prin urmare se consideră una excesivă, mai mult că aici se alătură și pedeapsa complementară - privarea de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 7 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018 apelul apărătorului Dorin Cojocarul declarat în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a specificat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind prezente careva temeiuri de casare a sentinței. În plus, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, călăuzindu-se de lege, just concluzionând asupra condamnării inculpatului în baza art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 de unități convenționale, ceea ce constituie 75 000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 7 ani.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele prescrise de art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept să rețină o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

În partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a menționat că susține concluzia primei instanțe din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale inculpatului.

Mai mult, cauza a fost judecată în baza prescripțiilor din art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate, în vederea contestării circumstanțelor de drept constatate în actul de învinuire. Instanța a considerat că nu sunt temeiuri de a interveni în sentință nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Josan Vitalie, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale

privind individualizarea pedepsei, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Așadar, în partea individualizării pedepsei penale, instanța de fond a respectat prevederile art. 61, 75, 76-78 Cod penal, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Prima instanță i-a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, lipsa antecedentelor penale, se căiește sincer de cele comise, a contribuit la descoperirea infracțiunii, și, instanța ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana vinovatului, instanța a ajuns la convingerea că corectarea și reeducarea lui Josan Vitalie este posibilă cu aplicarea unei pedepse în formă de amendă.

Totodată, instanța de apel a menționat că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului, Josan Vitalie, au fost reținute căința sinceră pentru fapta comisă, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și repararea prejudiciului. Recunoașterea vinei de către inculpat nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă, întrucât recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece aceasta ar însemna că, aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică, însă acest fapt nu afectează legalitatea sentinței la capitolul numirii pedepsei penale.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Instanța de fond a mai statuat că luând în considerație actele cauzei, modul de comitere a faptei și consecințele acesteia, atitudinea inculpatului, gravitatea și pericolul prezentat, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1 500 de unități convenționale. Instanța de fond, a ales categoria corectă de pedeapsă, a ținut cont de limitele acesteia stabilite de legea penală și de toate circumstanțele cauzei, drept rezultat numindu-i inculpatului Josan Vitalie o sancțiune echitabilă și proporțională faptei comise.

În cazul respectiv, instanța de apel a remarcat faptul că nu pot fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, adică stabilirea unei pedepse penale sub limita minimă în privința inculpatului, decât cea prevăzută de lege, or, la caz, nu au fost identificate careva circumstanțele excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea

faptei și a consecințelor ei, fapt care rezumă concluzia certă că instanța de apel nu poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, dar și este în imposibilitatea de a nu aplica pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de norma de sancționare.

Reieșind din considerentele vizate, dar și având în vedere nemijlocit faptul că norma de condamnare comisă de către inculpatul Josan Vitalie prevede în mod obligatoriu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate, în calitate de pedeapsă complementară, instanța de apel a considerat justificată soluția instanței de fond privind numirea inculpatului a sancțiunii complementare, privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pentru o perioadă de 7 ani.

Faptul că inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de muncă, a recunoscut vina, s-a căit sincer, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a restituit prejudiciul înainte de a fi pus sub învinuire, are la întreținere un copil minor, nu constituie temei de neaplicarea față de acesta a pedepsei complementare, în situația în care în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale, ce ar genera aplicarea rigorilor art. 78 Cod penal, precum și art. 79 alin. (1) Cod penal, în cazul respectiv instanța de apel a reținut că potrivit revendicării anexate la materialele cauzei, reiese că în privința lui Josan Vitalie, prin sentința Judecătorei Nisporeni din 24 noiembrie 2009 au fost aplicate prevederile art. 55 Cod penal, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

Pe cale de consecință, instanța de apel a evidențiat că cele expuse au constituit temei de numire în privința inculpatului a pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de norma incriminată, sub formă de amendă penală, care la rândul său mai prevede și pedeapsa sub formă de închisoare, iar pedeapsa complementară aplicată, este obligatorie în cazul respectiv, având în vedere și faptul că inculpatul anterior a mai comis abateri de la lege.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, apărătorul inculpatului declară recurs ordinar solicitând casarea sentinței și deciziei, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui Josan V., în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea acestuia la răspunderea penală.

Partea apărării consideră pedeapsa aplicată inculpatului Josan Vitalie prin sentință prea aspră, la stabilirea acesteia nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de circumstanțele care atenuază răspunderea penală, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a restituit prejudiciul înainte de a fi pus sub învinuire, este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, are la întreținere un copil minor etc. În baza argumentelor enunțate, recurentul consideră că instanțele urmau să aplice prevederile art. 78 și 79 Cod penal și să-i stabilească inculpatului o pedeapsă mai blândă. La nivel legislativ nu este dată noțiunea de „*circumstanțe excepționale ale cauzei*”, însă reieșind din textul normei inserat în alin. (1) art. 79 Cod penal, acestea se atribuie la o circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului.

În continuare, recurentul menționează că, chiar dacă judecarea cauzei a avut loc în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanțele

de judecată oricum urmau să adopte o sentință legală și întemeiată, deoarece judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Prin urmare instanța urmează să aplice, totuși, dispozițiile art. 382-398 Cod de procedură penală în mod corespunzător, iar conform jurisprudenței CtEDO acceptarea unei proceduri simplificate, nu include și calificarea lor în baza legii penale (*hotărârea Rostovțev c. Ucraina din 25.07.2017*).

La caz, Josan Vitalie a fost învinuit de comiterea infracțiunii de abuz de serviciu și anume pentru *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, săvârșită din interes material*. Inculpatului nu i-a fost încriminată cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, de asemenea nu i-a fost încriminat săvârșirea infracțiunii în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane. Mai mult ca atât, în cadrul cauzei penale nu a fost recunoscută nici o persoană fizică sau juridică în calitate de victimă, parte vătămată sau parte civilă.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, adică condamnarea lui Josan Vitalie nu putea avea loc cu depășirea limitelor învinuirii și anume pentru abuzul de serviciu, *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material*.

În sentință, la rubrica „încadrarea juridică”, instanța a conchis că: „*în acțiunile ce i se incriminează inculpatului Josan Vitalie se regăsesc elementele laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane.*”

Instanța de apel a ajuns la aceeași concluzie, menținând integral sentința, prin aceasta ambele instanțe depășind limitele învinuirii. Hotărârile judecătorești contestate sunt ilegale, întrucât nu conțin referire la persoana fizică sau juridică concretă, a căror drepturi le-a fost pricinuite daune în proporții considerabile, la fel învinuirea nu conține estimarea daunei considerabile, în ce se manifestă și la care drepturi se referă, la drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale.

Acțiunile lui Josan Vitalie au fost încadrate în baza art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, însă conform art. 3 alin. (2) Cod penal, art. 8 alin. (3), art. 66 alin. (2) pct. (1), art. 24 alin. (2), art. 325 alin. (1), art. 281 alin. (2), 296 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Actul de învinuire trebuie să cuprindă datele importante pentru formularea învinuirii, iar inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Mai mult, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind interesul public, la modul abstract, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate, constituind o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, adică contravine prevederilor art. 3 alin. (2) Cod penal.

Norma penală incriminată inculpatului este o infracțiune materială și include interesul public în urmările prejudiciabile ale acesteia, iar art. 126 din Codul penal nu stabilește interesul public ca o valoare socială care poate fi determinată.

La caz, recurentul consideră că instanța de recurs urmează să înceteze procesul penal privind învinuirea lui Josan Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. Pentru a consolida acest argument, se aduc exemple din practica judiciară a Curții Supreme de Justiție, care în mod irevocabil se bucură de prezumția absolută de adevăr (*res iudicata pro veritate habetur*) și are autoritate de lucru judecat: decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2018, dosar nr. Ira-27/2018, Vrîceanu I.; decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2018, dosar nr. Ira-307/2018, Juncu I.; decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 3 iulie 2018, dosar nr. Ira-1242/2018, Bulat R.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2018 a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Josan Vitalie Vasile și avocatul acestuia Cojocaru Dorin, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța a eșuat să examineze minuțios aspectele învinuirii înaintate inculpatului și constatările din sentință, care sunt importante pentru justa soluționare a cauzei, axându-se preponderent pe aceleași raționamente expuse de prima instanță în favoarea condamnării lui Josan Vitalie și în privința operațiunii de individualizare a pedepsei aplicate acestuia, respingând apelul, ca nefondat. Drept urmare, instanța de apel, ajungând la aceeași concluzie despre vinovăția inculpatului, ca și prima instanță, nu a pătruns în esența problemei de drept deduse judecării, ci în linii generale a statuat că Josan Vitalie se face vinovat de comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, neconstatând careva vicii procedurale la admiterea examinării cauzei în procedura simplificată.

Instanța de recurs a notat că, Curtea de Apel făcând uz de prevederile art. 409 din Codul de procedură penală și de efectul devolutiv al apelului, urma să analizeze extensiv lucrul judecat de prima instanță în partea respectării regulilor de judecarea cauzei în procedura simplificată și în partea asigurării tuturor garanțiilor procesuale conferite inculpatului prin lege, urmărind în acest sens scopul evidențiat în norma constituțională descrisă în art. 20, care garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. În scopul realizării prevederilor constituționale, legea procesual-penală cuprinde reglementări detaliate privind judecarea cauzelor penale de către instanțele judecătorești. În context, dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată.

Examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzei penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de recurs a precizat că nu simpla recunoaștere a învinuirii este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil, desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței. În plus, indiferent de recunoașterea învinuirii, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului.

De altfel, o condiție *sine qua non* pentru examinarea cauzei în procedura simplificată constă în faptul că, instanța este obligată să rețină în sarcina inculpatului aceeași bază factologică și aceeași încadrare juridică descrisă în rechizitoriu, pe care ultimul a acceptat-o, și-a însușit-o și a refuzat să fie administrate probe noi în vederea dovedirii vinovăției.

Atât prima instanță, cât și cea de apel, făcând abstracție de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și de cele din art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora cauza poate fi judecată în procedură simplificată doar dacă partea va beneficia de un proces echitabil și nu sunt careva impedimente procedurale în acest sens, precum și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, au analizat mai multe circumstanțe de fapt ce nu se subscriu învinuirii imputabile inculpatului ajungând la concluzia pripită despre vinovăția lui Josan Vitalie în baza art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal.

Potrivit textului incriminator, Josan Vitalie, *de facto*, a fost pus sub învinuire pentru că, *activând în funcție de șef al ocolului silvic „Seliște” din cadrul întreprinderii Silvice Orhei, fiind în înțelegere prealabilă cu directorul întreprinderii Silvice Orhei, Petic V., în scopul obținerii unor profituri ilegale, a repartizat cantoanele cu masă lemnoasă de categorie superioară unor pădurari loiali indicațiilor de denaturare a datelor privind volumul și categoria masei lemnoase prezente, recoltate și reflectate în autorizațiile de exploatare a pădurii, în fișele de evaluare, în fișele de inventariere, precum și tăinuirii, schimbării de categorii al masei lemnoase în procesul tăierilor autorizate. Profitul obținut, ca rezultat al realizării masei lemnoase obținute din activități ilicite, se repartizează corespunzător contribuției în activitatea tenebră și statutul funcționarului. Josan V., a folosit situația de serviciu în interes material primind mijloace bănești în sumă totală de 41 450,00 de lei.*

Baza factologică descrisă supra a fost încadrată juridic de acuzatorul de stat în temeiul art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, conform indicilor calificativi: *Josan Vitalie, fiind în înțelegere prealabilă cu directorul întreprinderii Silvice Orhei, Petic V. fiind persoană publică, a folosit situația de serviciu în interes material primind mijloace bănești în sumă totală de 41 450 de lei.*

Instanțele de fond, neraportând învinuirea înaintată inculpatului la prevederile art. 325 Cod de procedură penală, au conchis că vinovăția lui Josan Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, și anume de *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice și juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesele unor terțe persoane*, a fost dovedită indubitabil prin probatoriul administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată.

Instanțele de fond vădit tendențios și pripit s-au expus asupra vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, încadrând fapta acestuia

în temeiul art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, cu semnele calificative: *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane*, depășind astfel limitele învinuirii înaintate inculpatului prin rechizitoriu și suplinind învinuirea cu elemente neimputabile lui Josan Vitalie de către acuzatorul de stat, viciind astfel judecarea cauzei în procedură simplificată.

Din descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului de către prima instanță, se constată că aceasta, pe lângă faptul depășirii vădite a limitelor învinuirii, mai descrie și elemente declarate neconstituționale anterior de către Curtea Constituțională. Mai concret, Josan Vitalie a fost considerat vinovat de: *„cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”*. Potrivit actului incriminator urmează de evidențiat că, drept urmări prejudiciabile cauzate prin acțiunile inculpatului, ultimului nu i-a fost imputat și cauzarea de *„daune în proporții considerabile intereselor publice”*.

Constatarea primei instanțe despre vinovăția inculpatului Josan Vitalie în temeiul art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal și reținerea în sarcina acestuia a *cauzării de daune în proporții considerabile intereselor publice*, sintagma declarată neconstituțională, este inadmisibilă, iar omisiunea instanței de apel de a se expune pe marginea acestei erori de drept condiționează remiterea cauzei la rejudecare.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2019, a fost admis apelul de avocatul Cojocar Dorin în interesele inculpatului Josan Vitalie, a fost casată sentința Judecătoria Orhei sediul Central din 26 ianuarie 2018 în partea penală și încheierea protocolară din 22 decembrie 2017 și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: s-a încetat procesul penal în privința lui Josan Vitalie Vasile pe art. 42 alin. (2), art. 327 alin.(2), lit. b¹) Cod penal, pe motivul că fapta constituie contravenție. S-a încetat procesul contravențional în privința lui Josan Vitalie Vasile pe art. 312 Cod contravențional pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională. În rest, sentința a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că prima instanță, făcând abstracție de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și de cele din art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora cauza poate fi judecată în procedură simplificată doar dacă partea va beneficia de un proces echitabil și nu sunt careva impedimente procedurale în acest sens, precum și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, a analizat mai multe circumstanțe de fapt ce nu se subscriu învinuirii imputabile inculpatului ajungând la concluzia pripită despre vinovăția lui Josan Vitalie în baza art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal.

Instanța de fond, neraportând învinuirea înaintată inculpatului la prevederile art. 325 Cod de procedură penală, a conchis că vinovăția lui Josan Vitalie de comiterea infracțiunii prescrise de art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, și anume de folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice și juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesele unor

terțe persoane, a fost dovedită indubitabil prin probatoriul administrat și cercetat în cadrul ședinței de judecată.

Drept urmare, toate acestea denotă că instanța de fond priplit s-a expus asupra vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, încadrând fapta acestuia în temeiul art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, cu semnele calificative: folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane, depășind astfel limitele învinuirii înaintate inculpatului prin rechizitoriu și suplinind învinuirea cu elemente neimputabile lui Josan Vitalie de către acuzatorul de stat, viciind astfel judecarea cauzei în procedură simplificată.

Din analiza și descrierea elementelor infracțiunii reținute în sarcina inculpatului de către prima instanță, se constată că aceasta, pe lângă faptul depășirii vădite a limitelor învinuirii, mai descrie și elemente declarate neconstituționale anterior de către Curtea Constituțională. Mai concret, Josan Vitalie a fost considerat vinovat de: „cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”. Potrivit actului învinuitor urmează de evidențiat că, drept urmări prejudiciabile cauzate prin acțiunile inculpatului, ultimului nu i-a fost imputat și cauzarea de „daune în proporții considerabile intereselor publice”.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 7 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin. (1) al art. 327 Cod penal și a fost recunoscut constituțional textul „a situației de serviciu” din aceeași normă, în măsura în care, se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege. La concret, în textul hotărârii instanței constituționale, s-a făcut referire la recomandările Comisiei de la Veneția potrivit cărora dispozițiile penale naționale cu privire la „abuzul în serviciu”, „abuz de putere” și expresii similare acestora urmează să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență. Infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu trebuie să se deosebească de faptele care au un caracter disciplinar sau contravențional anume prin intensitatea elementului material al infracțiunii. De aceea, în pct. 116 din hotărârea nominalizată, Curtea a constatat că destinatarul legii care este învinuit de faptul că, prin acțiunile sale infracționale a cauzat daune în proporții considerabile „intereselor publice”, în sensul art. 327 alin. (1) Cod penal, este privat de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate.

Respectiv, constatarea primei instanțe despre vinovăția inculpatului Josan Vitalie în temeiul art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal și reținerea în sarcina acestuia a cauzării de daune în proporții considerabile intereselor publice, sintagma declarată neconstituțională, este inadmisibilă.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a conchis că, instanța de fond, urma să examineze cauza în procedură generală și nu în cea simplificată, or potrivit pct. 26 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, dacă în cadrul examinării conform procedurii simplificate după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în

conformitate cu prevederile art.383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală.

Din aceste considerente, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a considerat că sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 26 ianuarie 2018 și încheierea protocolară din 22 decembrie 2017 cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, urmează a fi casate cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, deoarece în cazul în care în privința inculpatului, a fost examinată cauza în procedura simplificată, se reține o altă situație și o altă încadrare juridică decât cea constatată (stabilită) în rechizitoriu, instanța de apel, va casa sentința primei instanțe și va pronunța o nouă hotărâre, prin care constată situația de fapt și încadrează această faptă așa cum a fost formulată în rechizitoriu.

Colegiul penal constată cu certitudine că organul de urmărire penală atât în ordonanțele de punere sub învinuire a lui Josan Vitalie (f. d. 98-100 și 107-109, vol. I), cât și în rechizitoriu (f. d. 210-218, vol. II), nu i-a incriminat lui Josan Vitalie semnul principal al laturii obiective al art. 327 Cod penal: abuzul de serviciu cu cauzarea de daune considerabile...reținând în sarcina lui doar: că dânsul, fiind în înțelegere prealabilă cu directorul întreprinderii silvice Orhei Petic Viorel, fiind persoană publică a folosit situația de serviciu în interes material, primind mijloace bănești în sumă totală de 41 450 de lei, prin ce a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. 2, art. 327 alin. 2 lit. b) Cod penal.

Cauzarea de daune considerabile face ca prejudiciabilitatea abuzului de serviciu să se ridice la nivelul infracțional, și anume datorită faptului că se cauzează daună considerabilă, deosebește, în principal, infracțiunea de abuz de serviciu, prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, de contravenția de abuz de serviciu, prevăzută de art. 312 Cod contravențional.

Colegiul penal a constatat că în ordonanțele de punere sub învinuire a lui Josan Vitalie (f. d. 98-100 și 107- 109, vol. I), cât și în rechizitoriu (f. d. 210-218 vol. II), lipsește semnul calificativ cauzarea de daune considerabile și astfel, faptele incriminate nu constituie infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (2), lit. b¹) Cod penal, ci contravenția prevăzută de art. 312 Cod contravențional, abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată a situației de serviciu în modul în care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, or fapta nu constituie infracțiune.

Totodată, instanța de apel a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Josan Vitalie, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională deoarece, potrivit materialelor cauzei, ultima acțiune contravențională a fost săvârșită de către Josan Vitalie, la 15 mai 2017 și astfel conform art. 30 alin. (2) Codul contravențional la momentul examinării cauzei în instanța de apel, la data de 15 mai 2018, termenul de prescripție de un an este deja expirat.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin la 14 noiembrie 2019 și de către avocatul Dorin Cojocaru în interesele inculpatului Josan Vitalie la 6 decembrie 2019.

Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin a indicat drept temei de recurs prevederile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12 Cod de procedură penală și solicită admiterea recursului ordinar, casarea deciziei

din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a menține sentința din 26 ianuarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

În argumentarea recursului a invocat că, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală. În partea calificării faptei incriminate lui Josan Vitalie, a depășit limitele învinuirii înaintate derogând de la dispoziția art. 325 Cod penal, motiv din care decizia este contestată în partea recalificării acțiunilor lui Josan Vitalie de la art. 42 alin. (2), art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal la art. 312 Cod contravențional. Astfel se conchide că decizia instanței de apel este pasibilă casării în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, precum și în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, deoarece faptei incriminate lui Josan Vitalie i s-a dat o încadrare juridică greșită.

A considerat că, instanța de apel l-a condamnat pe Josan Vitalie pentru o altă faptă decât cea pentru care a fost pus sub învinuire, ce constituie temei de casare a deciziei specificat în dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Josan Vitalie recunoaște în totalitate situația de fapt descrisă în rechizitoriu, este de acord cu încadrarea acțiunilor sale și a recunoscut probele colectate în faza de urmărire penală, iar instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și nu sunt careva circumstanțe ce ar exclude aplicarea acestei proceduri speciale.

Instanța de apel nu a ținut cont de toate aceste circumstanțe și în mod greșit a constatat că fapta săvârșită de către Josan Vitalie nu constituie faptă penală, dar contravențională, soluție care derogă de la însăși învinuirea adusă acestuia.

10. Avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Josan Vitalie, a indicat drept temei de recurs temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 10 și pct. 14 Cod de procedură penală și solicită admiterea recursului, casarea totală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2019, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui Josan Vitalie privind săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală.

În argumentarea recursului a invocat că, chiar dacă judecarea cauzei a avut loc în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, instanțele de judecată oricum urmau să adopte o sentință legală și întemeiată, deoarece judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la preconceptută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Instanța de apel parțial corect a aplicat dispozițiile art. 382 – 398 Cod de procedură penală în mod corespunzător. Odată ce instanța de apel a constatat că fapta comisă de Josan Vitalie nu constituie infracțiune, se conchide că ultimul urma a fi achitat în baza temeiului prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și anume la caz lipsește latura obiectivă a infracțiunii.

În consecință, instanțele de judecată nu au asigurat desfășurarea unui proces echitabil, iar hotărârea fiind pronunțată contrar prevederilor art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

11. La recursul ordinar declarat de avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Josan Vitalie, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹)

Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, declarativ, lipsit de suport juridic și care urmează a fi respins ca fiind inadmisibil.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează despre inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Conform textului recursului declarat de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin, acesta invocă de drept temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, în recursul declarat în partea dispozitivă Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin a indicat pct. 6 al art. 427 Cod de procedură penală, însă nu au concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a unuia din aceste temeuri este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

De asemenea este invocat și pct. 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde. Aceste temeuri nu se regăsesc în recurs.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel

pentru a repara erorile de drept invocate. Verificând materialele dosarului în raport cu aceste critici, Colegiul conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind reîncadrarea juridică a acțiunilor lui Josan Vitalie Vasile de la art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal la prevederile art. 312 Cod contravențional, care este argumentată și corespunde circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Argumentele descrise în cererea de recurs, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, în urma căruia nu s-a reținut vinovăția inculpatului Josan Vitalie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate din considerentul că asemenea critici de apreciere a probelor nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere a probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate. Or, se atestă că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, fiind respectate rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția de reîncadrare a faptelor inculpatului Josan Vitalie, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, menționând că faptele săvârșite de către inculpatul Josan Vitalie întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal și că în demonstrarea învinuirii este înscrisul autentic al inculpatului care a fost făcut benevol, fiind aplicate corect prevederile art. 364¹ Cod penal, iar inculpatul a recunoscut faptele imputate și încadrarea juridică așa cum au fost reținute în rechizitoriu.

Instanța de recurs ordinar la acest capitol notează că nu poate fi acceptată această versiune, or aceasta contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, care a stabilit cu certitudine lipsa elementelor constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, dar a contravenției prevăzută de art. 312 Cod contravențional, concluzii întemeiate just pe cumulul de probe descrise și apreciate de instanța de apel în decizia sa, acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că deși recurentul indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, - că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă în conținutul recursului rezultă că acesta nu specifică nici un argument în susținerea acestui temei de recurs, iar instanța de recurs verificând materialele cauzei prin prisma acestui aspect, nu a identificat nici o circumstanță ce ar demonstra incidența temeiului de recurs menționat.

13. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Dorin Cojocaru în numele inculpatului Josan Vitalie se constată că, avocatul inculpatului critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara

erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, avocatul inculpatului deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând că odată ce instanța de apel a constatat că fapta comisă de Josan Vitalie nu constituie infracțiune, conchide că ultimul urma să fi achitat în baza temeiului prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală – că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și anume la caz lipsește latura obiectivă.

Colegiul penal susține aprecierile instanței de apel care a conchis că instanța de fond pripit s-a expus asupra vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, încadrând fapta acestuia în temeiul art. 42 alin. (2) și art. 327 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, cu semnele calificative: folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșită din interes material, în scopul realizării altor interese personale sau în interesul unei terțe persoane, depășind astfel limitele învinuirii înaintate inculpatului prin rechizitoriu și suplینind învinuirea cu elemente neimputabile lui Josan Vitalie de către acuzatorul de stat, viciind astfel judecarea cauzei în procedură simplificată.

În urma analizei elementelor infracțiunii reținute în sarcina inculpatului de către prima instanță, instanța de apel corect a constatat că aceasta, pe lângă faptul depășirii vădite a limitelor învinuirii, au fost descrise și elemente declarate neconstituționale anterior de către Curtea Constituțională. Mai cu seamă, Josan Vitalie a fost considerat vinovat de „cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”. Potrivit actului învinuitor urmează de evidențiat că, drept urmări prejudiciabile cauzate prin acțiunile inculpatului, ultimului nu i-a fost imputat și cauzarea de „daune în proporții considerabile intereselor publice”.

Or, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 7 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin. (1) al art. 327 Cod penal și a fost recunoscut constituțional textul „a situației de serviciu” din aceeași normă, în măsura în care, se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

În textul hotărârii instanței constituționale, s-a făcut referire la recomandările Comisiei de la Veneția potrivit cărora dispozițiile penale naționale cu privire la „abuzul în serviciu”, „abuz de putere” și expresii similare acestora urmează să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență.

Infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu trebuie să se deosebească de faptele care au un caracter disciplinar sau contravențional anume prin intensitatea elementului material al infracțiunii.

De aceea, în pct. 116 din hotărârea nominalizată, Curtea a constatat că destinatarul legii care este învinuit de faptul că, prin acțiunile sale infracționale a cauzat daune în proporții considerabile „intereselor publice”, în sensul art. 327 alin.

(1) Cod penal, este privat de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate.

Cauzarea de daune considerabile face ca caracterul prejudiciabil în abuzul de serviciu să se ridice la nivelul infrațional, și anume datorită faptului că se cauzează daună considerabilă, deosebește în principal, infrațiunea de abuz de serviciu, prevăzută de art. 327 alin.(1) Cod penal, de contravenția de abuz de serviciu, prevăzută de art. 312 Cod Contravențional.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința lui Josan Vitalie, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 3) și alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin și de către avocatul Dorin Cojocaru în interesele inculpatului Josan Vitalie împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 29 iulie 2020.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu